

“Het voelt hier veel huiselijker. Niet zo ziekenhuisachtig”

Sanne Diels woont sinds april in WBC Mundium: een splinter-nieuw gebouw op de Bernhardstraat in Roermond. Speciaal voor SGL bouwden we deze aangepaste woonlocatie in de wijk 't Veld. Het pand is uitgerust met allerlei slimme snufjes. Dankzij die technieken krijgen Sanne en haar 27 medebewoners een deel van hun zelfstandigheid terug. En dat is héél veel waard.

Sanne werd 38 jaar geleden gezond geboren, maar kreeg kort na haar geboorte te weinig zuurstof. Daarbij liepen haar hersenen schade op. Zo ontstond de aandoening cerebrale parese. Net als de meeste andere bewoners van WBC Mundium zit Sanne in een rolstoel. En dat brengt een aantal speciale woonwensen met zich mee.

Echt meedoen in de wijk

“Bij Wonen Zuid vinden we het belangrijk om ook die bijzondere woonwensen te vervullen”, zegt beleidsmedewerker Daniëlle van Bilzen. “Samen met SGL hebben we alle wensen in kaart gebracht. We hebben samen gezocht naar een locatie waar de kans groot is dat mensen écht mee kunnen doen in de wijk. We kwamen samen uit in 't Veld. Dat is een fijne volkswijk van ruim 100 jaar oud. Er lag al een plan om hier tien seniorenwoningen en zes eengezinswoningen te bouwen. Dat nieuwe stukje van de wijk leek ons ook een prima plek voor de bewoners van SGL. Vanaf de eerste steen hebben we buurtbewoners betrokken bij de komst van hun nieuwe 'buren'. In de hoop dat ze snel worden opgenomen in deze buurt en zich hier echt thuis gaan voelen.”

Nieuwe vrijwilligers uit de buurt

Sannes begeleidster Janna Lehnen zegt daarover: “Wij vinden het ook belangrijk dat bewoners midden in de maatschappij wonen. Waar ze nog zoveel mogelijk zelf kunnen doen. Liefst samen met andere wijkbewoners. De eerste contacten verlopen goed. Buurtbewoners lopen bij ons binnen en maken een praatje. En toen een cliënt de weg naar huis niet meer terugvond, werd hij netjes thuisgebracht. Heel fijn! We hebben zelfs al

een aantal nieuwe vrijwilligers uit de buurt die graag met iemand gaan wandelen of willen helpen bij activiteiten.”

Speciale afstandsbediening

Daniëlle: “We hebben ook samen goed bekeken waar het gebouw zelf aan moet voldoen. Wat is nodig om er fijn te kunnen wonen als je in een rolstoel zit? Bij de bouw hebben we daar zo goed mogelijk rekening mee gehouden.” “Denk aan aangepaste badkamers en toiletten, maar ook aan de liften”, zegt Roel Gerardts van SGL. “Veel bewoners kunnen niet zelf op het knopje drukken. Dit gebouw heeft een primeur: je kunt de lift bedienen met een afstandsbediening met infrarood. Elke bewoner heeft zo'n afstandsbediening op de rolstoel. Daarmee bedienen ze ook deuren, lampen, gordijnen en zelfs de intercom. Door dit soort slimme toepassingen zijn ze veel minder afhankelijk van zorgmedewerkers. Dat is een heel groot voordeel!”

Huiselijke uitstraling

Dat geldt zeker ook voor Sanne: “Ik ben vooral blij dat ik de gordijnen nu zelf open en dicht kan doen. Ik kán nog staan, maar dat is wel gevaarlijk. Ik hoef nu niet meer te wachten op een begeleider als ik 's morgens de zon binnen wil laten. Dat is fijn.” Wat Sanne en Janna ook prettig vinden, is de huiselijke uitstraling van het gebouw. “We zaten eerst in een oud herenhuis”, zegt Janna. “Met hoge plafonds en witte muren waardoor het galmde. Net een ziekenhuis.” “Hier hebben we een fijn terras buiten en een gezellig restaurant”, zegt Sanne. “Het voelt hier warm. Echt als thuiskomen. Dit gebouw, maar ook deze buurt: ik woonde vroeger om de hoek. Fijn om hier weer terug te zijn!”